

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2023-161

8.3.2023

Storebrand Livsforsikring AS

Livsforsikring/uføredekninger/pensjon

Uføretidspunkt - minst 40 % arbeidsufør i en sammenhengende periode på to år? – advokatutgifter.

Forsikrede oppsøkte lege 9.10.19 grunnet plager med bihuler/dårlig lukt, spesielt ved slitenhet, og da også med rykninger i øyebryn og følelse av desorientering. I tillegg ble det beskrevet uttalt søvnapné. I journalnotat 14.10.19 fremgår i tillegg at forsikrede følte seg uvel med ilinger i kropp/ansikt, samt svimmelhet/uro og at forsikrede lurte på om han kunne ha partiell epilepsi. MR 22.10.19 viste funn av en ondartet hjernesvulst. Det forelå ulike opplysninger om når forsikrede ble arbeidsufør/sykmeldt. Av sykepengehistorikk fra Nav fremgikk at forsikrede var arbeidsufør fra og med 24.10.19. Forsikrede fremmet krav om uføreerstatning 14.10.21. Forsikrede døde senere samme dag. Selskapet avsto etterlattes krav om erstatning med henvisning til at forsikrede ikke oppfylte vilkårene for uføreerstatning. Nemnda bemerket at den i sin bevisvurdering tillå tidsnære opplysninger størst vekt. Slik saken forelå opplyst var det ikke sannsynliggjort at forsikrede var minst 40 % arbeidsufør på et tidligere tidspunkt enn 24.10.19. Vilårene for utbetaling av uføreerstatning var dermed ikke oppfylt før forsikrede døde. Det var ikke noe rettslig grunnlag for krav om dekning av sakskostnader. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var omfattet av en kollektiv gruppelivsforsikring med uføredekning i to ulike selskaper, henholdsvis gjennom sin arbeidsgiver og gjennom sin fagforening.

Det er fremlagt komplett journal fra forsikredes fastlege fra 10.3.13 – 21.10.21.

I dagsnotat fra fastlegen 9.10.19 fremgår:

Anamnese (Notat)

Sliter fortsatt med dålig lukt som kommer ut ur n5san. CT visade spridda fortetningar i bihuler. Stått på nasonex/nesehorn i ca 8 uker. Trykkfølelsen over maxillarsinud bilat har forsvunnit. Det kommer ca 2-3 ggr/uke, kan komma samma dag el ons-fre. Kommer ofta når han känner sig väldigt sliten, stort sett på jobb eller då han hr somnat i soffan. Får og ögonryckningar i hö ögonbryn. Blir meget desorienterad, kan t ex inte förstå hur han skall ut ur en rundkörning eller åt vilket håll hissen går. Har uttalad sömnapne og väntar på time på LDS för behandling. Har nyligen fått brillor grunnet nedsatt syn.

Gjort en neseop för flera år sedan där man avmejslade lite för att han skulle puste bedre.

Vi kommer överens om att låta Dr (...) få vurdere hans bihuleplager/lukt. Avvakta hans kommande cpap-behandling og se om det har någon effekt på hans tillstånd. Om han då fortsatt sliter med dessa plager så remitteras han till neurolog för vurd av fokal epilepsi.

Funn

- R75 - BIHULEBETENNELSE KRONISK
- N16 - FORSTYRRELSE I LUKT/SMAK
- P06 - SØVNAPNE

Tiltak

Henvisning (...) Spes.Øre-nese-halssykdommer (...).

I dagsnotat 10.10.19 er det foreskrevet en rekke reseptbelagte legemidler, og den 14.10.19:

Anamnese (Notat)

Begynner å føle seg uvel, kjenner ilninger som kommer opp gjennom låren og armen høy side, opp mot ansiktet. Kjenner en dårlig lukt i ganen og så føles det som om all luften blir tjock. Rykningarna i øgonbrynet høy side. Blir svimmel og/eller orolig etterpå. Lurer på om han kan ha partiell epilepsi. Vaknar opp en gang hver time, redd for å ikke få sova. Har ikke fått time på (...) ennå for sin sømnapne. Kan ikke gå ut blant folk nå føler at han går på utsiden av seg selv, vet ikke var hans kropp begynner og slutter.

CN ua, øgonreflexer ua. Tungen vibrerer muligens lite

Normala reflekser ø ex og u ex.

Tar blodprøver og MR caput. Helseangst? Samtale om hans helseangst.

Funn

--- N16 - FORSTYRRELSE I LUKT/SMAK

--- P01 -ANGST

--- P06 - SOVNAPNE

Tiltak

-Elektronisk rekvisisjon: (...)

-Sendt RTG rekv. (...): RTG MRcaput

I dagsnotat 17.10.19 er blodprøvene beskrevet som fine, med noe høyt urinsyrenivå. MR caput 22.10.19 viste funn av ondartet svulst på hjernen, og forsikrede ble henvist til nevrologisk avdeling, jf. dagsnotat 23.10.19 og 24.10.19.

I epikrise 24.10.19 fra nevrologisk avdeling, sykehus, fremgår:

Innkomm for videre utredning etter å ha fått påvist sannsynlig tumor cerebri ved privat MR caput 22.10. I forkant av dette hadde pasienten hatt nummenhet i høyre del av ansiktet, temporalt og periaurikulær høyre øre i lengre tid, hadde siden juli 2019 hatt anfall av lukt og smakshallusinasjoner, svimmelhet og uvelhet med varighet under 1 minutt, siste uke før innleggelse også parastestesier i høyre kroppshalvdel under anfallet.

(...)

Har siste måneder hatt anfall med lukthallusinasjoner fra juni, samt anfall med ubehagsfølelse fra magen strålende opp mot hals og høyre del av ansikt. EEG viste patologi med mulig epileptogene egenskaper over høyre frontotemporalregion, forenlig med at han trolig har hatt anfall med temporallappsepilepsi som manifestasjon av den temporale tumoren.

Forsikrede ble operert for tumor cerebri 8.11.19.

I legeerklæring til Nav 30.7.20 er hoveddiagnose angitt som "*Ondartet svulst nervesystemet*" (N74). Under punkt om "*Sykehistorie med symptomer og behandling*" er det beskrevet:

Diagnostisert tumor cerebri okt. -19 etter kikk med nummenhet høyre del av ansikt og anfall med lukt- og smakshallusinasjoner, svimmelhet og uvelhet. Opr.: Opr.med craniotomi og tumorreseksjon 08.11.19. Kramper postopr. og uttalt vesidig spastisk hemiparese, samt nedsatt kraft vesidig. Postopr. MR viste resttumor. Adjuvant behandling: Radiokjemoterapi 09.12.19 – 21.01.20. Med concomitant Temzolomid 160 mg. Oppstart av adjuvant Temodal den 20.02.20. MR kontroll 29.04.20: Status etter delreseksjon. Noe resttumor som beskrevet. Ikke tegn til progresjon.

I legeerklæring til Nav 20.8.20 er hoveddiagnose angitt som "*Glioblastom*" (N74), og i pkt. 2.4 er det opplyst at forsikredes var helt arbeidsufør f.o.m. "01.10.2019". Under pkt. 2.5 "*Sykehistorie med symptomer og behandling*", er det i det vesentlige gitt tilsvarende beskrivelse som i legeerklæring av 30.7.20.

Nav innvilget først søknad om 100 % uføretrygd fra 1.10.20 i vedtak av 18.11.20. Nav avslo videre søknad om arbeidsavklaringspenger fra og med 2.12.20, med henvisning til at forsikrede *"når maks stønadsperiode på sykepenger 1. desember 2020 og du har fått innvilget 100 % uføretrygd"*, jf. vedtak fra Nav 20.11.20. Nav innvilget deretter søknad om 100 % uføretrygd fra 1.12.20, jf. vedtak av 8.12.20. I vedtaket fremgår: *"Tidligere vedtak om uføretrygd av 18. november 2020 oppheves og erstattes av dette vedtaket, fordi sykepengeperioden din er blitt forskjøvet. Rett til sykepenger skat alltid tas ut for uføretrygd kan ytes"*. Uføretidspunktet ble av Nav satt til *"oktober 2019"*.

I melding om erstatning ved nedsatt arbeidsevne 20.11.20, ble det opplyst at første dato for sykmelding var *"2019-10-24"* og at dato for opphør av sykepenger fra Nav var *"2020-10-21"*. Selskapet ba om ytterligere opplysninger og fullmakt i brev av 24.11.20.

I melding til selskapet 14.10.21 opplyste klager at han var oppnevnt som forsikredes verge, og at han ikke hadde sett eller mottatt brev om at saken var avsluttet. Klager fremsatte krav om utbetaling av uføreforsikring med henvisning til at det nå var mer enn to år siden forsikrede ble erklært ufør og at Nav hadde fastsatt uføretidspunktet til 1.10.19. Forsikrede døde samme dag, jf. skifteattest fra tingretten 21.10.21.

Selskapet avsluttet saken, med henvisning til at vilkårene for utbetaling ikke var oppfylt før forsikredes bortgang, jf. henholdsvis brev og e-post av 21.10.21.

I e-post fra arbeidsgiver 25.10.21 til det andre selskapet fremgår:

Vi har vært i kontakt med NAV for å få bekreftelse fra dem for hvilken dato de har notert seg, men de gir ikke denne informasjonen til arbeidsgiver, kun til den det gjelder, eller verge. Vi har vært i kontakt med hans bror som har denne rollen som skriver at NAV har bekreftet 1.oktober 2019 til han, men vi har ikke noe skriftlig utover utklipp vedlagt. Vi har notert oss at siste arbeidsdag var 8.oktober, derfor er det underlig at uførhet er før siste arbeidsdag.

Vi er fortsatt i kontakt med (forsikredes) bror for å få flere detaljer fra han, i tillegg leter vi frem hva som finnes i lønssystemet vårt (som er blitt outsourcet etter denne datoen), og kommer tilbake til dere.

I e-post fra arbeidsgiver 17.11.21, også til det andre selskapet, fremgår:

(...) Vi fikk kort tid etter (forsikredes) bortgang en henvendelse fra hans bror, (klager), som spurte oss om forsikring og potensiell utbetaling. Han mente å ha et vedtak fra NAV der uføredato er satt til 01.10.2019, som for så vidt kan være riktig fra NAVs side. Det som gjør oss usikre er at første registrerte fraværsdag hos oss er en uke senere, altså 8.oktober, hvor han var i kontakt med sin leder, (...).

I (forsikredes) tilfelle gikk det veldig fort fra han hadde time til privatklinikk for undersøkelse til han ble innlagt og operert, men vi har ikke dokumentasjon tilgjengelig på når han hadde disse avtalene. Vi har heller ikke klart å få noe fra NAV i denne saken som arbeidsgiver. I tillegg har vi ikke hørt mer fra (forsikredes) bror i saken. Dermed står vi uten konkret dokumentasjon som dere etterspør.

Klager, heretter representert ved advokat, fremmet på nytt krav om utbetaling under uføredekningen i brev av 26.11.21. Selskapet avslo krav om utbetaling med henvisning til at vilkårene for uførekapital ikke var oppfylt, jf. brev av 14.12.21.

Klager tilskrev forsikredes fastlege for ytterligere opplysninger og oversendelse av uredigert journal i brev av 13.12.21. I brev fra forsikredes fastlege 21.1.22 fremgår:

I anmodningen din om legeuttalelse/journal reiser du spørsmål om pasientens reduserte arbeidsuførhet i minst sammenhengende 2 år.

Ifm med vil jeg gjerne opplyse at journalen muligens ikke gir tilstrekkelig informasjon om pasientens uføregrad når ikke den er dokumentert gjennom en sykemelding.

Det vil si at det finnes flere lovelige regler som f.eks. permisjoner, egenmeldinger, avspasering, ferie som pasienter gjerne bruker i stedet for sykemelding. Grunnen er ofte samvittighet og lojalitet til bedriften, eller

slettes glede av å jobbe tross redusert yteevne.

Fleksible løsninger ift fravær m.m, kan gjøre det vanskelig å kunne finne dokumentasjon.

I denne pasientens tilfellet står det utenfor enhver tvil at han har hatt en kronisk dødelig sykdom i et betydelig tidsrom før hans reduserte arbeidsevne ble dokumentert gjennom sykemelding.

For å kunne estimere pas reduserte arbeidsevne på en bedre måte anbefales det å innhente ytterlig informasjon fra bedriften.

Journalopplysninger med symptombildet og beskrivelsen av plagene kan bidra til å bekrefte funnene.

I e-post fra arbeidsgiver til klager 29.3.22, fremgår: *"Som du ser var det noen indikasjoner på at ikke alt var som de burde være ila. september. Vi har imidlertid ikke noe dokumentert vedr. sykefravær for (forsikrede) utover det vi har bidratt med tidligere"*. I e-posten er det vist til internkorrespondanse hos arbeidsgiver 21.3.22, hvor det fremgår:

Har funnet ut av følgende:

(Forsikrede) var svimmel og slet med å sove rett før (...) 2019. Han dro på utredning og fikk følgende svar:

Søvnapne – fikk pustemaskin

Svimmel

Dårlig syn, fikk nye biller

Litt utslag på epilepsi

Han var på (...) (12-17 Sept) hvor han følte mye svimmelhet. Etter (...) dro han til ny undersøkelse og fikk påvist svulst.

Klager ba selskapet revurdere krav om uføreforsikring i e-post av 12.4.22. Selskapet fastholdt avslaget på krav om utbetaling av uførekapital, jf. brev av 11.5.22.

I e-post av 3.6.22 fra arbeidsgiver til klager, er det gitt en nærmere redegjørelse for "(...) 2019", samt forsikredes stilling hos arbeidsgiver. Vedlagt e-posten lå kopi av forsikredes arbeidsavtale signert av forsikrede 1.3.16 og endringsavtale 15.5.18.

I legeerklæring fra forsikredes fastlege datert 25.8.22, undertegnet 26.8.22, fremgår:

Jeg var fastlege for (forsikrede) og den som oppdaget hans kreft.

(Forsikrede) var en meget hyggelig og pliktoppfyllende man. Han levde uten noen partner, og følte sig ensom her i (...) Han satte stor pris på kontakten med sine søskenbarn som kom på besøk og hans arbeidsplass. I det daglige stod hans arbeidsplass for kontakten med omverden og han drog seg for å gå sykmeldt. En husker godt de mange samtaler vi hadde sammen der undertegnede anbefalte ham at ta ut en sykmelding, men han vegret seg for dette av redsel for å bli isolert. Dette står dessverre ikke nedskrevet i journalen da det ikke var vesentlig for journalen. Min bedømming er (forsikrede) borde uten tvil ha blitt sykmeldt 100% allerede 09.10.19, då han i følge undertegnede var desorientert og til potensiell fare for seg selv. Dette ble ytterligere forsterket 14.10.19 men han ønsket fortsatt ikke å bli sykmeldt.

Vedlegger 2 journalnotater som påviser hans nedsatte helse.

Klager har i det vesentlige anført at forsikrede oppfylte vilkårene for utbetaling av uførekapital før han døde 14.10.21. Allerede fra juli 2019 hadde forsikrede klare symptomer på at han var syk. Han hadde allerede da blant annet smaks- og lukthallusinasjoner, og følte seg i tiltagende grad uvel. Alene av denne grunn må det legges til grunn at forsikrede mente at noe var galt i god tid før svulsten ble oppdaget. Både klager og forsikredes mor, som hadde kontakt med forsikrede sommer og høst 2019, er fast bestemt på at forsikredes inntektsevne var redusert med minst 40 % lenge før 14.10.19. Gjennom rettspraksis fremkommer momenter som viser hvordan vurderingen av nedsatt arbeidsevne (arbeidsuførhet) skal vurderes, jf. "Rt-2005-664-A" (HR-2005-664-A?) hvor det fremgår at sykemeldingstidspunktet vil være et *utgangspunkt*, men ikke avgjørende, og LB-2006-12480 hvor det avgjørende var *evnen* til å utføre inntektsgivende arbeid, ikke

sykemeldingsdato. Det er uomtvistet at forsikrede hadde en ledende og uavhengig stilling. Det vil si at han kunne tilrettelegge arbeidet i stor grad selv. Dette tilsier at han kunne stille på arbeid, selv om hans *evne og forutsetninger* til å utføre inntektsgivende arbeid var nedsatt. Det følger videre av dokumentet om stillingsendring av 15.5.18 at forsikrede var gitt måloppnåelser for stillingen, og at han kunne få utbetalt prestasjonsbonus om mål ble oppnådd. Det anses sannsynlig at dette har bidratt til at forsikrede stilte på arbeid, til tross for at hans arbeidsevne var nedsatt grunnet kreftsykdommen. Med forsikredes sykdomsbilde, har det formodningen mot seg at hans arbeidsevne skulle ha blitt nedsatt fra 100 % til 0 % straks han ble langtidssykmeldt den 24.10.19. Han hadde større og større plager høsten 2019, og før en messe i september 2019 er det dokumentert at han var svimmel, hadde dårlig syn og fikk utslag på epilepsi. Evnen til å yte en arbeidsprestasjon anses fra og med 21.8.19 klart å være "betydelig redusert selv om lønnen opprettholdes", jf. LB-2066-12480. Det er ingen tvil om at nedsettelsen av hans arbeidsevne var varig. Journalopplysningene og uttalelsen fra fastlegen viser at forsikredes plager hadde årsakssammenheng med svulsten/kreftsykdommen. Det må anses sannsynliggjort at hans arbeidsevne ble gradvis svekket og at vilkåret om minst 40 % arbeidsuførhet i minst to år er oppfylt, jf. også e-postene fra arbeidsgiver. Klager krever i tillegg sakskostnader. Klager har også anført at sekretariatets tilnærming til bevisene er for streng. Til forskjell fra HR-2018-2344-A, ble legen i dette tilfellet ikke bedt om å gi en uttalelse om sykdomsbilde eller ervervsuførhet på det springende tidspunkt, men først tre år senere. Høyesteretts uttalelser om tidsnære bevis gjør seg derfor ikke gjeldende med tilsvarende styrke, som hvis legen hadde gitt opplysninger om ervervsuførhet i 2019, og endret/modifisert disse i uttalelsen av 2022. Legeerklæringene av 21.1.22 og 25.8.22 står ikke i strid med de tidligere opplysningene i saken, men *kompletterer* bevisbildet, og bør tillegges vekt i kraft av at de er avgitt i legenes profesjon

Selskapet har i det vesentlige anført at klager ikke har rett på erstatning, da vilkårene for utbetaling av uføreforsikring ikke var oppfylt før forsikrede døde. I vilkårene stilles det krav til at forsikrede må ha vært "minst 40 % arbeidsufør i minst 2 år sammenhengende". I henhold til forsikringsbeviset løper toårsvilkåret fra første dag i siste sammenhengende sykemeldingsperiode som leder frem til forsikringstilfellet, hvilket ifølge sykepengeoversikten fra Nav er den 24.10.19. Det samme tidspunktet oppga også forsikrede i sin søknad til selskapet. Selskapet anser derfor arbeidsuførheten dokumentert inntruffet fra 24.10.19 og toårskravet vil dermed først være oppfylt den 24.10.21. Forsikrede døde den 14.10.21, og oppfylte dermed ikke toårsvilkåret før sin bortgang. Selskapet er enig i at det av pasientjournalen fremkommer at forsikrede har hatt langvarige og sammensatte helseplager før langtidssykmelding fra 24.10.19, men vil påpeke at å ha plager eller å være syk er ikke ensbetydende med at man er arbeidsufør. Pasientjournalen dokumenterer ikke at arbeidsevnen var nedsatt med minst 40 % før 24.10.19. At uføretidspunktet i vedtak fra Nav fastsettes til den første i måneden skyldes ofte Navs praksis. Dette er ikke alltid uttrykk for de faktiske forhold, og kan derfor ikke tas til inntekt for at uføretidspunktet er dokumentert før 24.10.19. I sin legeuttalelse uttrykker fastlegen at det finnes flere grunner som kan brukes i stedet for sykemelding for å dokumentere uførhet. Arbeidsgiver skriver i sin e-post at symptomer oppstod tidlig i september, men at de ikke har noen dokumentasjon på sykefravær annet enn sykemeldingene. Forsikrede ble først sammenhengende sykmeldt minst 40 prosent fra 24.10.19, og det er ikke dokumentert en tidligere reell sykemeldingsdato i dette tilfellet. Ettersom forsikrede ble syk i 2019 er det forsikringsbeviset gjeldende fra 2019 som skal benyttes ved behandling av kravet. Forsikringsbeviset gjelder alltid foran forsikringsvilkårene. Dette støttes også i FinKN-2022-510. Klager er selv ansvarlig for sine saksomkostninger.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder spørsmål om forsikrede oppfylte vilkårene for uføreerstatning før han døde 14.10.21.

Vilkårene oppstiller i pkt. 21.1 et krav om "erhvervsuførhet på minst 40 % i et sammenhengende tidsrom av 2 år", og dette kravet må ha oppstått i forsikringstiden. Dette innebærer at forsikrede senest må ha blitt 40 % ervervsufør fra 14.10.19 for at vilkårene for erstatning skal være oppfylt.

Vurderingen av når arbeidsuførhet inntreffer, vil iht. praksis ta utgangspunkt i tidspunktet for sykmelding dersom ikke noe annet følger av vilkårene. Dette er i tråd med det som er inntatt i forsikringsbeviset for perioden 1.1.19-31.12.19, der det under punktet om uførhet er fastsatt at "Arbeidsuførhet inntreffer på første dag i siste sammenhengende sykemeldingsperiode som leder frem til forsikringstilfellet." Ettersom forsikrede i aktuelle sak ble sammenhengende syk i 2019, er det dette forsikringsbeviset som skal legges til grunn.

Det er kravstiller, altså klager, som har bevisbyrden, og som må sannsynliggjøre, at vilkårene for rett til erstatningsutbetaling er oppfylt.

Klager har anført at det avgjørende for vurderingen av arbeidsuførhet, er evnen til å utføre inntektsgivende arbeid, og ikke sykmeldingstidsdatoen, jf. Rt-2005-664-A og LB-2006-12480, og at forsikrede i realiteten var minst 40 % ufør allerede fra juli 2019. Til støtte for dette har klager vist til vedtak om uføretrygd fra Nav, legeerklæringer, journalnotat, samt uttalelser fra forsikredes arbeidsgiver og familiens klare oppfatning.

Nemnda kan ikke se at de påberopte avgjørelsene får betydning for vurderingen av når forsikrede ble minst 40 % ervervsufør i aktuelle sak. Rt-2005-664-A gjaldt spørsmål om fastsettelse av uføretidspunkt i henhold til folketrygdloven, og i LB-2006-12480 skiller både vilkårene og de faktiske forholdene seg fra aktuelle sak.

I bevisvurderingen tillegger nemnda tidsnære opplysninger størst vekt, spesielt hvis det er beskrivelser foretatt av fagfolk for å klarlegge en tilstand, for eksempel nedtegnelser i legejournaler om funn og pasientens symptomer. Bevis som er tilkommet senere, særlig etter at det oppstod uenighet med selskapet, tillegges på den annen side mindre vekt. Dette er i tråd med Høyesteretts retningslinjer i HR-2018-2344-A avsnitt 39 og 40, og Rt-1998-1565, og er dessuten et utslag av nemndas rent skriftlige saksbehandling.

Legeerklæringene av 21.1.22 og 25.8.22, er begge utstedt etter at det oppstod tvist med selskapet, og kan etter nemndas syn derfor ikke tillegges særlig vekt. Det samme gjelder familiens oppfatning av forsikredes inntektsevne før 14.10.19. Selv om symptomene som beskrevet i dagsnotat av 9.10.19 og 14.10.19, kan ha vært tegn på forsikredes senere sykdom, er det etter nemndas syn ikke tilstrekkelig for å legge til grunn at han var minst 40 % ervervsufør på dette tidspunktet. Når det i legeerklæringen av 25.8.22 også fremgår at forsikrede uten tvil burde ha blitt sykmeldt 100 % allerede 9.10.19, og at dette ble ytterligere forsterket 14.10.19, uten at forsikrede ønsket å bli sykmeldt, forstår nemnda det uansett slik at forsikrede ikke var sykmeldt per 14.10.19. Heller ikke den senere uttalelsen fra arbeidsgiver 29.3.22, om at det i september var "indikasjoner på at alt ikke var som de burde være" er tilstrekkelig for å sannsynliggjøre at forsikrede var minst 40 % ervervsufør før 14.10.19.

Når det gjelder uføretidspunktet fra Nav følger det av praksis at selskapet ikke er bundet av vurderinger fra Nav, jf. blant annet 2022-193 og 2021-485. Nav fastsetter vanligvis uføretidspunktet til den 1. i måneden uførheten inntreffer, som grunnlag for beregning av uføreytelser. Det er ikke gitt noen annen begrunnelse for uføretidspunktet i vedtaket fra Nav, jf. vedtak om uføretrygd fra Nav 8.12.20.

I e-post fra arbeidsgiver ble det først opplyst at forsikredes siste arbeidsdag var 8.10.19, men at arbeidsgiver ville sjekke lønnssystemet for nærmere opplysninger, jf. e-post av 25.10.21. I e-post 17.11.21 opplyste arbeidsgiver derimot at første registrerte fraværsdag var 8.10.19, og at forsikrede da var i kontakt med sin leder. Nemnda kan ikke se at e-postene fra arbeidsgiver sier noe om årsaken til fraværet, eller om forsikrede var helt eller delvis fraværende i perioden 8.10.19-24.10.19.

I legeerklæring til Nav 20.8.20, er det opplyst at forsikrede var "helt arbeidsufør f.o.m." 1.10.19. Opplysningene om sykmelding samsvarer ikke med de tidsnære dagsnotatene i samme tidsrom, som ikke nevner noen sykmelding. Videre viser nemnda til opplysningene fra samme lege om at "journalen muligens ikke gir tilstrekkelig informasjon om pasientens uføregrad når ikke den er dokumentet gjennom en sykemelding", jf. brev av 21.1.22. På denne bakgrunn finner ikke nemnda å kunne tillegge legeerklæringen av 20.8.20 større vekt enn det som fremkommer av de tidsnære dagsnotatene.

I melding om erstatning ved nedsatt arbeidsevne til selskapet 20.11.20, ble det opplyst at første dato for sykmelding var "2019-10-24" og at dato for opphør av sykepenges fra Nav var "2020-10-21". I dagsnotatene fra fastlegen fremkommer det ingen opplysninger om når forsikrede faktisk ble sykmeldt, men av sykepengehistorikk fra Nav fremgår at forsikrede var arbeidsufør fra og med 24.10.19.

Slik saken er opplyst finner nemnda at klager ikke har sannsynliggjort at forsikrede var minst 40 % arbeidsufør på et tidligere tidspunkt enn 24.10.19. Vilårene for utbetaling av uføreerstatning var følgelig ikke oppfylt før forsikrede døde.

Klager har fremsatt krav om sakskostnader. Verken forsikringsavtaleloven eller vilårene inneholder noen bestemmelser som gir rett til dekning av saksomkostninger. Ettersom klager ikke har sannsynliggjort at vilårene for utbetaling av uføreforsikring er oppfylt, kan nemnda heller ikke se at selskapet skal kunne holdes ansvarlig for krav om dekning av sakskostnader på erstatningsrettslig grunnlag.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Mallng (leder), Barbro Paulen (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).